

ارزیابی زمین ریختی نقش دیاپیرهای نمکی در رشد و پیوند تاقدیسه‌های جنوب شرق کمان فارس

◇◇◇◇◇◇
◇◇◇◇◇◇

چکیده:

در پژوهش حاضر نحوه شکل‌گیری تاقدیس‌ها، سازوکار رشد، سوی انتشار، تکه بندی، نحوه پیوند و عوامل کنترل‌کننده آنها از دیدگاه ریخت زمین ساختی مورد بررسی قرار گرفته است. بر این اساس الگوهای زهکشی و شاخص‌های زمین ریخت سنجی عوارض حاصل از رشد چین‌ها در منطقه مورد مطالعه با استفاده از تصاویر ماهواره‌ای و مدل رقومی ارتفاعی منطقه استخراج و ارزیابی گردیده است.

نتایج حاصل نشان می‌دهد محل تاقدیس‌های جنینی اولیه بر محل دیاپیرهای نمکی در حال صعود و یا برونزد یافته منطبق می‌باشد، از سوی دیگر تاقدیس‌های مورد بررسی عمدتاً به سمت دیاپیرهای مجاور در حال رشد می‌باشند، بنابراین دیاپیرهای نمکی موجود در منطقه را به عنوان بی‌نظمی‌های اولیه مورد نیاز برای آغاز دگرشکلی معرفی شده است، در مرحله بعد نحوه پیوند تکه‌های مختلف تاقدیس با مدل‌های عددی و تجربی صورت گرفته مقایسه که مجدداً نشان می‌دهد نحوه توزیع دیاپیرها و ضخامت افق رسوبی چین‌خورده تعیین‌کننده نحوه اتصال تکه‌های مختلف یک چین به یکدیگر است. در پایان با توجه به موقعیت قرارگیری دیاپیرها نسبت به چین‌ها در حال شکل‌گیری به سه گروه تقسیم شده‌اند و توضیحی برای علت قرارگیری برخی از دیاپیرها در ناودیسها ارائه شده است.

کلید واژه‌ها: رشد چین، انتشار جانبی، پیوند چین، تکه بندی، دیاپیر نمکی، شاخص زمین ریختی.

Geomorphic assessment the role of salt diapirs in the growth and linkage of anticlines in the SE Fars Arc
Arash Jamshidi¹, Ali Faghiih², Hossein Zarnegari³

Abstract:

In present study formation of anticlines, mechanism of growth, propagation direction, segmentation, linkage and their controlling factors from geomorphic point of view has been investigated, so that drainage pattern and morphotectonic indices that resulted from folds growth has been extracted from satellite image and DEM of study area.

Results show that location of initial embryonic anticlines is coincided to location of rising or exposed diapirs, from other hand investigated anticlines propagating toward neighboring diapirs, so that pre-existing salt diapirs of study area introduced as required initial perturbation to start and localize folding, in the next step linkage of different segments of anticline has been compared to proposed numerical and analogue models, which again show distribution of diapirs and thickness of folded sedimentary cover determine how different segments link to gather, at the end based on the position of diapirs in relation to forming folds, diapirs categorized into three groups and explanation for occurrence of some diapirs in synclines is presented.

Keywords: Fold growth, lateral propagation, fold linkage, segmentation, salt diaper, geomorphic indice

◇◇◇◇◇◇

مقدمه:

کمربند چین و راندگی زاگرس زنجیره طولی از چین‌های مرتبط با گسل است که در پوشش رسوبی ضخیمی رخ داده و تغییرات قابل توجهی از لحاظ ضخامت و ویژگی‌های رسوبی-رخساره‌ای در آن مشاهده می‌شود. این تغییرات تحت کنترل هندسه حوضه‌ای بوده که رسوبگذاری در آن صورت گرفته که خود نیز متأثر از پهنه‌های گسلی می‌باشد (Alavi, 2004; Sepher and Cosgrove, 2004).

پوشش رسوبی زاگرس شامل توالی‌های کربناته، ماسه سنگی، شیل، مارن و تبخیری است که در طی کامبرین پیشین تا پلیوسن نهشته شده‌اند (Stocklin, 1968; Colman-Sad, 1978). پوشش رسوبی زاگرس شامل چندین افق جدایشی است که از میان آنها می‌توان

به نمک هرمز، دشتک، کژدمی، گچساران و رازک اشاره نمود (Sepehr and Cosgrove, 2004) علاوه بر این نمک هرمز با ضخامت ۱-۲ کیلومتر با نفوذ در پوشش رسوبی فوقانی سبب تضعیف آن و سهولت شکل گیری چینها و گسلها پیرامون ساختارهای نمکی شده است (Callot et al., 2007; Jahani et al., 2009). جنوب شرق کمان فارس به عنوان ناحیه تمرکز این مطالعه از شرق توسط گسل میناب و از غرب توسط گسل کازرون احاطه شده است. این ناحیه شامل تاقدیسهایی جعبه ای شکل و پشت خوکی است که شدیداً تحت تاثیر دیاپیرهای نمکی قرار گرفته اند (Jahani et al., 2009). نمک هرمز به همراه سایر افقهای جدایش پذیر موجود در ستون چینه شناسی سبب توسعه چینهای جدایشی در این ناحیه شده است (Sepehr and Cosgrove, 2004; Yamato et al., 2011). با توجه به اهمیت رشد گسلها و چین های وابسته به آنها در ارزیابی ریسک لرزه خیزی و تاثیر آنها بر شکل و پیوستگی تله های نفتی، مسیر مهاجرت و تجمع هیدروکربورها و تراکم شکستگی پوش سنگ (collignon et al, 2015) در این پژوهش سعی بر آن است با استفاده از نشانگرهای زمین ریختی حاصل از رشد چینها تکه بندی (segmentation)، انتشار جانبی (Lateral propagation) و نحوه پیوند (linkage) چین ها و عوامل کنترل کننده این فرایندها در کمربند چین-رانده زاگرس مورد ارزیابی قرار گیرد.

◇◇◇◇◇◇◇◇

بحث و روش تحقیق: دو ویژگی ساختمانی مهم در رابطه با رشد جانبی چین ها عبارت است از کاهش میزان بالا آمدگی تاقدیس و هم چنین سن تاقدیس در جهت انتشار جانبی چین است. این امر از آنجا ناشی می شود که با هر بار افزایش طول تاقدیس بخش های جدیدتری به ناحیه دماغه تاقدیس اضافه می شود که بالا آمدگی تجمعی کمتری را نسبت به سایر نواحی تجربه کرده اند، این دو ویژگی و نحوه تاثیر آنها بر زمین منظرها اساس روش مطالعه رشد چین ها را تشکیل می دهند. در بخش پیش رو پر استنادترین روشهای معرفی شده توسط پژوهشگران برای مطالعه رشد چین ها تشریح می گردد:

الف) الگوی زهکشی: الگوی زهکشی یکی از حساس ترین عوارض زمین ریختی به فعالیتهای زمین ساختی است و انواع مختلفی از آن تاکنون معرفی شده اند. در این مطالعه الگوی زهکشی چنگالی که در سال ۲۰۰۸ توسط Ramsay و همکاران بر روی تاقدیسهایی در حال رشد زاگرس شناسایی و معرفی شده استفاده گردیده است.

ب) شاخص چگالی زهکشی: عبارت است از مجموع طول زهکش ها (ΣL_d) به مساحت حوضه زهکشی (A_d).

$$\text{Drainage Density} = \Sigma L_d / A_d$$

چگالی زهکشی برای هسته اولیه تاقدیس حداکثر و در جهت رشد چین از مقدار آن کاسته می شود، زیرا زهکش ها جوانتر شده و فرصت کافی برای انشعاب و فرسایش یالهای تاقدیس را نداشته اند (Keller et al., 1999; Seong et al., 2011).

ج) شاخص عدم تقارن: این شاخص نشان دهنده کج شدگی حوضه است و عبارت است از مساحت سمت راست حوضه A_r به کل مساحت حوضه A_t .

$$\text{Asymmetry Factor} = (A_r / A_t) 100$$

کاهش بالا آمدگی تاقدیس در جهت رشد چین سبب می شود که حوضه های زهکشی نیز به این سمت کج شوند، در نتیجه زهکشهایی که در جهت رشد چین جریان دارند توسعه بیشتری خواهند داشت، مساحت بیشتری به خود اختصاص داده و حوضه نامتقارنی را بوجود می آورند. (Delcailau et al, 2006; Ramsay et al, 2007).

د) شاخص طول گرا دیان: عبارت است از شیب محلی بخشی از یک زهکش ($\Delta H / \Delta L$) در فاصله نقطه اندازه گیری تا محل انشعاب (L) $SL = (\Delta H / \Delta L) L$

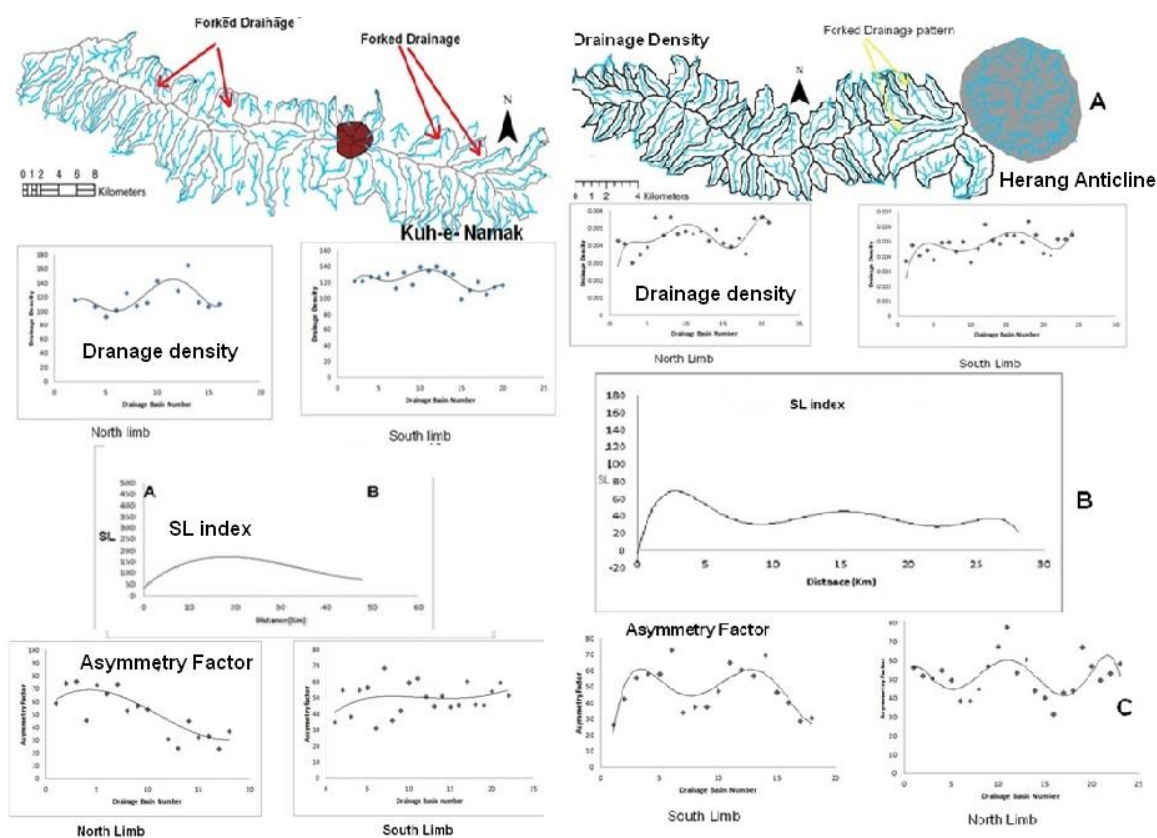

بدلیل کاهش مقدار بالا آمدگی تاقدیس به موازات محور، مقدار شاخص طول-گرادیان زهکش ها (Stream-Length (Hack,1973) Gradient) نیز در جهت رشد چین کاهش می یابد. به عبارت دیگر هر چه به محل تاقدیس جنینی نزدیک تر شویم زهکشها قدیمی تر بوده و دارای مقادیر بیشتری از بالا آمدگی نسبت به قسمتهای دیگر می باشند. بر این اساس با اندازه گیری شاخص طول-گرادیان زهکشهای جاری بر روی یالهای تاقدیسهای مورد مطالعه و بررسی روند تغییرات آن می توان به جهت رشد چین پی برد. از آنجا که تغییرات مقدار SL به موازات محور چین برای ارزیابی رشد چین لازم است، نبود زهکش ها در این ناحیه سبب شده مقادیر SL برای آندرون یابگردد، سپس نمودار تغییرات SL بر اساس مقادیر درون یابی شده رسم شود.

با توجه به مطالبی که در بالا ذکر شد اساس اندازه گیریها وجود شبکه زهکشی و حوضه زهکشی برای منطقه مورد مطالعه است به همین جهت ابتدا مدل ارتفاعی منطقه DEM از تصاویر ماهواره استر با قدرت تفکیک مکانی ۳۰ متر استخراج گردیده، سپس توسط ابزار Arc Hydro در محیط نرم افزاری GIS ابتدا جهت شیب ها شناسایی شده، در مرحله بعد شبکه زهکشی و حوضه ها بصورت رستر استخراج گردیده و آنها را به قالب برداری تبدیل نموده و در مرحله آخر اندازه گیری شاخص های ریخت سنجی که در بخش پیشین شرح داده شد بر روی آنها صورت گرفته است. بمنظور مطالعه چگونگی رشد، تکه بندی، انتشار جانبی و نحوه پیوند چینها به یکدیگر، دو تاقدیس هرنگ و کوه نمکی در بخش ساحلی فارس مورد بررسی قرار گرفته اند.

تاقدیس هرنگ:

در الگوی زهکشی چنگالی که در طی رشد جانبی چینها ایجاد می شود، نوک چنگالها نشان دهنده محل تاقدیس جنینی (جاییکه رشد و ایجاد تاقدیس از آنجا شروع می شود) و دسته آن جهت رشد چین را نشان می دهد (Ramsay et al; 2008). تغییر جهت در الگوی زهکشهای چنگالی در طول تاقدیس نشان دهنده موقعیت تاقدیس جنینی است (با توجه به الگوی چنگالی موجود در دماغه غربی تاقدیس هرنگ، جهت انتشار جانبی (رشد جانبی) به سمت غرب است. از طرفی با حرکت به موازات محور چین جهت انحراف زهکش نیز تغییر می کند. این تغییر الگو سه بار در طول این تاقدیس مشاهده می شود. براساس تغییرات حاصل در جهت الگوی چنگالی زهکش در این تاقدیس می توان گفت که این تاقدیس حاصل رشد جانبی و اتصال سه تاقدیس جنینی مجزا است که در طی انتشار جانبی به یکدیگر پیوسته اند. در محل تاقدیس جنینی چنگالیزهکش دارای بیشترین مقدار است و در جهت رشد جانبی چین از مقدار آن کاسته می شود. هم چنین مقدار شاخص طول-گرادیان زهکش در نزدیکی تاقدیسهای جنینی بیشتر از سایر قسمت های تاقدیس است زیرا این بخشها بیشترین مقدار بالا آمدگی را نسبت به سایر بخشها تجربه کرده اند. با توجه به وجود سه نقطه اوج در نمودار تراکم زهکش نسبت به فاصله در طول محور تاقدیس هرنگ می توان گفت که این تاقدیس باید از سه تاقدیس جنینی تشکیل شده باشد. نمودار مقادیر طول-گرادیان نسبت به فاصله در طول محور تاقدیس نیز این مطلب را تأیید می کند.

شکل ۱) اندازه مقادیر شاخص های تراکم آبراهه ها، شاخص طول گرادیان و شاخص عدم تقارن حوضه آبریز برای تاقدیس هرنگ (سمت راست) و تاقدیس کوه نمکی (سمت چپ)

شاخص عدم تقارن برای حوضه های یال شمالی (شکل-۴) در صورتی که کج شدگی و جهت انتشار به سمت غرب باشد بیشتر از ۵۰ و اگر به سمت شرق باشد کمتر از ۵۰ خواهد بود. این روند برای یال جنوبی دقیقاً عکس این حالت خواهد بود زیرا جهت حوضه ها نیز تغییر می کند. در یال شمالی تاقدیس هرنگ حوضه های دماغه شرقی مقدار AF بیشتر از پنجاه و در یال جنوبی مقدار آن کمتر از پنجاه است در هر دو حالت جهت انتشار به سمت شرق است. با حرکت به سمت غرب در قطعه میانی جهت کج شدگی حوضه ها تغییر می کند و کج شدگی به سمت شرق رانشان می دهد. این تغییر جهت در قطعه میانی و دماغه شرقی نیز اتفاق می افتد.

تاقدیس کوه نمکی

با توجه به الگوی زهکشی توسعه یافته در دماغه شرقی و غربی تاقدیس کوه نمکی و در اطراف دیپایر نمکی موجود در این تاقدیس جهت رشد به سمت شرق و غرب از محل این دیپایر مشهود است. کاهش میزان چگالی زهکش و مقدار شاخص طول-گرادیان زهکش از محل دیپایر به سمت دماغه های شرقی و غربی تاقدیس کوه نمکی نشان دهنده انطباق محل تاقدیس جنینی با دیپایر نمکی است. هم چنین با توجه به شاخص عدم تقارن حوضه های آبریز و تغییر جهت عدم تقارن حوضه ها در دو سوی دیپایر جهت رشد به سمت شرق و غرب از محل این دیپایر مشهود است. مجموع این شواهد همگی بر منشا گرفتن تاقدیس از دیپایر کوه نمکی و رشد

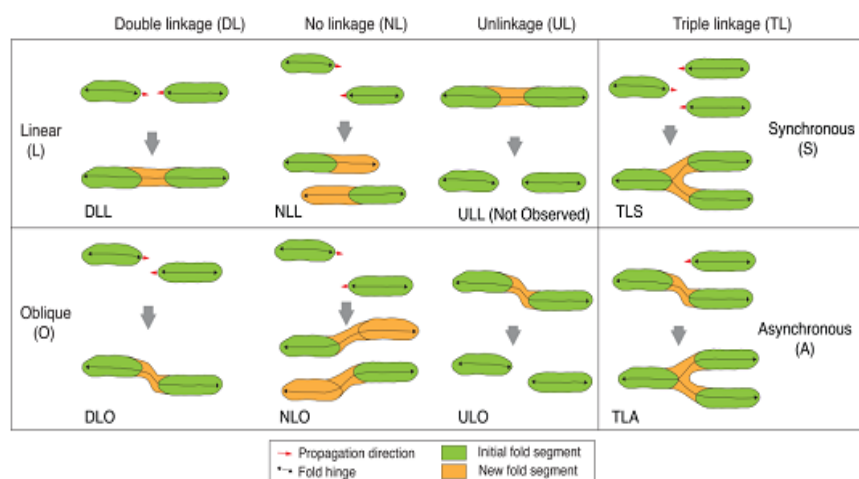

خطی آن از یک تاقدیس مجزا حکایت دارد که رشد به سمت غرب مقدم بر رشد به سمت شرق است و نمی توان آنها را حاصل پیوند و تداخل چند قطعه مجزا دانست.

الگوی پیوندچین ها:

به طور کلی نتایج حاصل از مدلسازی سه بعدی به روش اجزا محدود چهار حالت مختلف با توجه به طول موج ، فاصله و نحوه قرارگیری بی نظمی های اولیه برای پیوند چین های در حال رشد پیشنهاد می دهد (Fernandez N., Kaus B.J.P,2014):

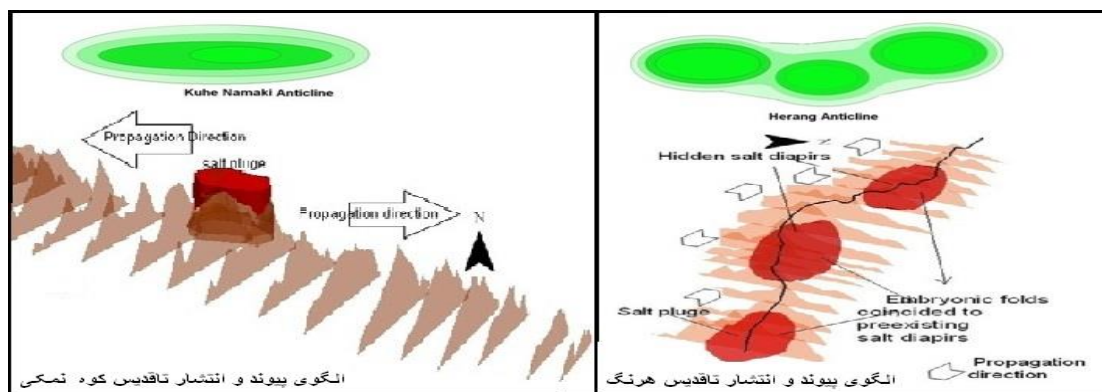
حالت الف) پیوند خطی که حاصل آن یک چین نیمه استوانه ای به همراه ساختار زین اسبی در محل پیوند چینها می باشد. ب) پیوند مایل که باعث ایجاد چینهای تداخلی نوع دوم می شود (خمیدگی روند چین در محل پیوند) ج) پیوند سه گانه که در آن دو تاقدیس به یک تاقدیس دیگر می پیوندند. د) فاقد پیوند در دو حالت مایل و خطی به دلیل فاصله زیاد هسته های اولیه پیوندی صورت نمی گیرد (شکل ۲-).

شکل ۲- نتایج حاصل از مدلسازی سه بعدی رشد و پیوند چین (Fernandez N., Kaus B.J.P,2014)

بر اساس مدل های مذکور تاقدیسهای منطقه مورد مطالعه به دو دسته تقسیم می شوند:

الف) پیوند مایل: تاقدیس هرنگ حاصل پیوند مایل تکه های جنینی اولیه است. خمش مشاهده شده در روند آن نیز ناشی از نحوه پیوند تکه های جنینی اولیه است. ب) عدم پیوند: تاقدیس کوه نمکی حاصل انتشار خطی یک تکه مجزا می باشد. شواهد زمین ریختی هیچگونه شهادی دال بر پیوند تکه های مجزا در اختیار قرار نمی دهد (شکل ۳-).

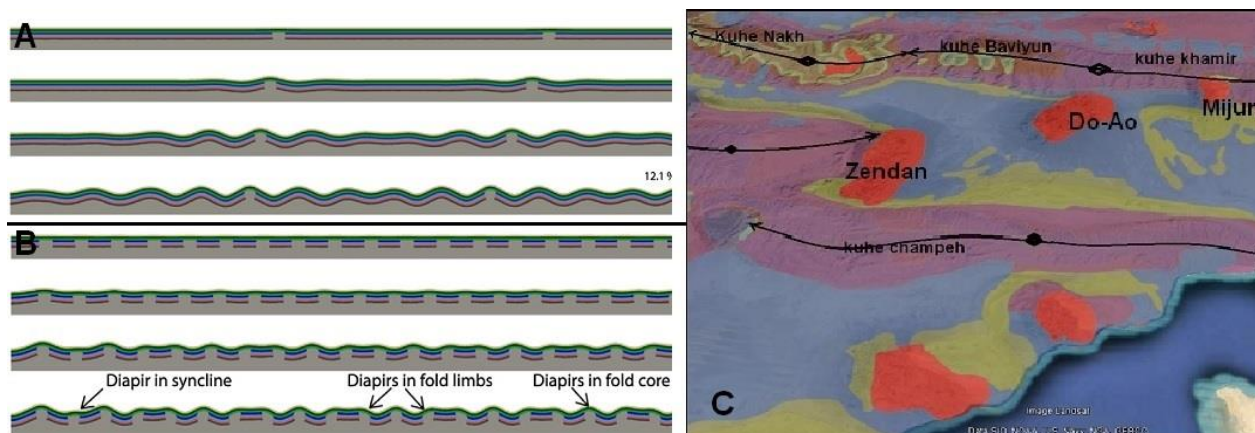
شکل ۳- الگوی انتشار و پیوند تاقدیس های هرنگ و کوه نمکی

بی‌نظمی‌های اولیه موجود در پیکره تحت دگر شکلی محل تشکیل چین‌های اولیه هستند (Grasemann and Schmalholz, 2012). همچنین فاصله آنها از یکدیگر (Grasemann and schmalholz, 2012; Fernandez N., Kaus, 2014) و شکل آنها کنترل‌کننده مراحل بعدی توسعه یک چین می‌باشد (Letouzey et al, 1995; Callot et al, 2007). در منطقه مورد مطالعه هسته اولیه تاقدیس‌های کوه نمکی و تکه شرقی تاقدیس هرنگ منطبق بر محل دیاپیرهای نمکی است. بنابراین می‌توان ساختارهای نمکی از پیش موجود را بی‌نظمی‌های لازم برای تشکیل چین‌ها در منطقه دانست. این موضوع با نتایج حاصل از مدل‌سازی‌های آنالوگ نیز قابل تأیید است (Letouzey et al, 1995; Nilsen et al, 1995; Vendeville and Nilsen, 1995; Callot et al, 2007; Hudec and Jackson, 2007). در مورد سایر تکه‌ها ساختار نمکی وجود ندارد اما با توجه به شواهد فوق می‌توان استنباط نمود که شکل‌گیری آنها نیز با پشته‌های نمکی در حال صعود که هنوز به سطح نرسیده‌اند مرتبط است. جهت انتشار تاقدیسها در تمامی موارد به سمت دیاپیرهای مجاور می‌باشد. به عبارت دیگر تاقدیسها از دیاپیرها منشأ می‌گیرند و به سمت دیاپیرهای مجاور رشد می‌کنند (Hudec and Jackson, 2007). علاوه بر این نحوه قرارگیری (مایل یا خطی) ساختارهای نمکی از پیش موجود (بی‌نظمی اولیه) و فاصله آنها از همدیگر تعیین‌کننده نوع پیوند تاقدیسها نیز هست.

قرارگیری برخی از دیاپیرها در هسته ناودیس‌ها:

تاکنون چندین تقسیم‌بندی برای دیاپیرها در زاگرس ارائه شده که در جامع‌ترین آنها بر اساس ریخت‌شناسی و فعالیت دیاپیرها به شش دسته تقسیم شده‌اند (Jahani et al, 2007)، در همان پژوهش با توجه به نحوه قرارگیری دیاپیرها نسبت به چین‌ها آنها را در چهار دسته جای داده‌اند که عبارتند از: از دیاپیرهای واقع در دشت In plain و Core هسته تاقدیس، Preline دماغه تاقدیس و Syncline ناودیس، با توجه به انطباق محل تاقدیس‌های جنینی بر دیاپیرها و همچنین جهت رشد چین‌ها به سمت آنها می‌توان وجود دیاپیرها در هسته و انتهای دماغه تاقدیس‌ها را توجیه کرد اما به صورت نادر ۵ درصد از دیاپیرهای منطقه از قبیل دیاپیر Do-Ao و Kalat در ناودیس‌ها واقع می‌شوند. مدل‌سازی‌های عددی سه بعدی نشان می‌دهد زمانیکه که فاصله بین بی‌نظمی‌های اولیه بیشتر از طول موج چین‌های شکل گرفته باشد تمام بی‌نظمی‌های اولیه محل تمرکز دگرشکلی‌ها و تشکیل تاقدیس‌ها خواهند بود، اما در شرایطی که فاصله این بی‌نظمی‌ها کمتر از طول موج چین‌ها باشد، کوتا شدگی تنها از طریق تشکیل تاقدیس‌ها بر روی بی‌نظمی‌ها صورت نخواهد گرفت و به ناچار برخی از آنها در محل تشکیل ناودیس‌ها قرار خواهند گرفت (Fernandez and Kaus, 2014)، در مراحل بعد بالا آمدگی و فرسایش تاقدیس‌ها سبب تجمع رسوبات در ناودیس‌ها، بارگذاری بر روی دیاپیر و کمک به صعود نمک و نهایتاً گسترش و تداوم فعالیت دیاپیر از طریق فرایند فروسازش (Down Building) خواهد بود (شکل ۴- Fernandez and Kaus, 2014, Jahani et al, 2007).

شکل ۴- تشکیل تاقدیس ها بر روی دیاپیرها در حالتی که فاصله دیاپیرها بیشتر از طول موج چین خوردگی هاست A ، حالت B تشکیل ناودیس در محل دیاپیرهای از پیش موجود زمانیکه فاصله بین دیاپیرها کمتر از طول موج چین خوردگی هاست. تشکیل دیاپیر Do-Ao در ناودیس بین دو تاقدیس Baviyun و Champeh.

◇◇◇◇◇◇

نتیجه گیری :

نتایج حاصل نشان می دهد وجود دیاپیرها در منطقه به عنوان بی نظمی های از پیش موجود دگر شکلی ها را در پیرامون خود متمرکز نموده اند، بنابراین محل تشکیل تاقدیسها و همچنین سوی رشد آنها را نیز تعیین کرده اند. تغییر پیوند از حالت خطی به مایل از طول موج چین ها و فاصله بین بی نظمی های اولیه منشا چین ها پیروی می کند ، همانطور که در بخش های پیشین ذکر شد در صورتیکه فاصله بین بی نظمی های اولیه بیشتر از طول موج چین ها باشد، یا پیوندی رخ نخواهد داد یا اینکه از نوع خطی خواهد بود، از سوی دیگر فاصله بین بی نظمی ها و یا عبارتی تراکم آنها تعیین کننده موقعیت آنها نسبت به چین های شکل گرفته در مراحل بعدی نیز خواهد بود، در شرایطی این فواصل کمتر از طول موج چینهای منطقه باشد ، دیاپیرها علاوه بر هسته و دماغه تاقدیسها در محل ناودیسها هم واقع خواهند بود.

◇◇◇◇◇◇

References:

- Callot, J. P., Jahani, S., Letouzey, J., 2007. The role of pre-existing diapirs in fold and thrust belt development, in Thrust Belt and Foreland Basin, edited by O. Lacombe et al., 307 – 323, Springer, Berlin.
- Collignon, M., N. Fernandez, and B. J. P. Kaus (2015), Influence of surface processes and initial topography on lateral fold growth and fold linkage mode, *Tectonics*.
- Delcaillau, B., Carozza, J.M. & Laville, E. 2006. Recent fold growth and drainage development: the Janauri and Chandigarh Anticlines in the Siwalik Foothills, Northwest India. *Geomorphology* 76, 241-256.
- Fernandez N., Kaus B.J.P. (2014) Fold interaction and wavelength selection in 3D models of multilayer detachment folding. *Tectonophysics*. Vol 632, p. 199-217
- Fernandez N., Kaus B.J.P. (2014) Influence of pre-existing salt diapirs on 3D folding patterns. *Tectonophysics*. Vol. 637, p.354-369.
- Grasemann, B., Schmalholz, S., 2012. Lateral fold growth and fold linkage. *Geology*, 40, 1039-1042.
- Hack, J.T., 1973. Stream profiles analysis and stream-gradient index. *Journal of Research of the U.S. Geological Survey* 1, 421-429.
- Hudec, M. R., Jackson, M. P. A., 2007. Terra infirma: Understanding salt tectonics, *Earth Science Review* 82, 1 –28.
- Jahani, S., Callot, J. P., Frizon de Lamotte, V., Letouzey, J., Leturmy, P., 2007. The salt diapirs of the eastern Fars province (Zagros, Iran): A brief outline of their past and present, in Thrust Belt and Foreland Basin, edited by O. Lacombe et al., 287 – 306, Springer, Berlin.
- Jahani, S., Callot, J.P., Letouzey, J., and Frizon de Lamotte, D., 2009. The eastern termination of the Zagros Fold-and-Thrust Belt, Iran: Structures, evolution, and relationships between salt plugs, folding, and faulting: *Tectonics* 28, TC6004.
- Keller, E.A., Gurrola, L., Tierney, T.E., 1999. Geomorphic criteria to determine direction of lateral propagation of reverse faulting and folding. *Geology*, 27, 515-518.
- Letouzey, J., B. Colletta, R. Vially, J. Chermette, C., 1995. Evolution of salt-related structures in compressional settings, in M. P. A. Jackson, D. G. Roberts, and S. Snelson, eds., *Salt tectonics: a global perspective: AAPG Memoir* 65, 41-60.
- Nilsen, K.T., Vendeville, B.C., Johansen, J. T., 1995. Influence of regional tectonics on halokinesis in the Nordkapp Basin, Barents Sea. In: Jackson, M.P.A., Roberts, D.G., Snelson, S. (Eds.), *Salt Tectonics: A Global Perspective. AAPG Memoir* 65, 413-436.
- Ramsey, L.A., Walker, R.T., Jackson, J., 2008. Fold evolution and drainage development in the Zagros Mountains of Fars Province, SE Iran. *Basin Research* 20, 23-48.
- Ramsey, L.A., Walker, R.T., Jackson, J., 2007. Geomorphic constraints on the active tectonics of southern Taiwan. *Basin Research*, 16, 16-32.
- Seong, Y. B., Kang, H. C., Ree, J. H., Choi, H. J., Lai, Z., Long, H., Yoon, H. O., 2011. Geomorphic constraints on active mountain growth by the lateral propagation of fault-related folding: A case study on Yumu Shan, NE Tibet. *Journal of Asian Earth Sciences* 41, 184-194
- Sepehr, M., Cosgrove, J.W., 2004. Structural framework of the Zagros fold-thrust belt, Iran. *Marine and Petroleum Geology* 21, 829-843.
- Sherkati, S., Letouzey, J., 2004. Variation of structural style and basin evolution in the central Zagros (Izeh zone and Dezful Embayment), Iran. *Marine and Petroleum Geology* 21, 535-554.
- Trocme, V., Albouy, E., Callot, J.P., Letouzey, J., Rolland, N., Goodarzi, H., Jahani, S., 2011. 3D structural modelling of the southern Zagros fold-and-thrust belt diapiric province. *Geological Magazine* 148, 879-900.

انجمن زمین ساخت و زمین شناسی ساختاری ایران

TECTONIC & STRUCTURAL GEOLOGY ASSOCIATION OF IRAN

Vendeville, B.C., Nilsen, K.T., 1995. Episodic growth of salt diapirs driven by horizontal shortening. In: Travis, C.J., Harrison, H., Hudec, M.R., Vendeville, B.C., Peel, F.J., Perkins, B.F. (Eds.), Salt, Sediment and Hydrocarbons. Gulf Coast Section Society of Exploration Paleontologists and Mineralogists Foundation 16th Annual Research Conference, 285–295.